

Universitäts- und Landesbibliothek Tirol

Sūria wa-Falastin wa-garbi 'Arabistān ābidāt-i-atīgasy

Cemal Paşa

Berlin, 1918

Tafel 55. Palmyra (Tudmur, Tadmur)

یوقاریده: ایکی طرفی ستونلی یوللری حاوی اولان شهرک بر قسمنک منظره عمیومیه سی، اک ایچ طرفده و سولده شمس آلهنک معبدی، صاعده ده (جیمنازیوم)، دینلن بنانک بقایای،

آشاعیده: ایکی طرفی ستونلی بر جاده نك انقاضی کورولمکه در. بتون ستونلرک عین طرفه ده ویرلش اولسنه باقیلورسه بوراسنک برزلزه یه اوغرامش اولدینی ظن اولنور. ایچ طرفده و اورته ده قبرستانک قوله لری مشاهده اولنمقده در.

تدمر، شامک ۲۶۰ کیلومترو شمال شرقیسنده وچولک اورته سندهدر. اهمیتی زنکین منابی حاوی اولسندن منبئدرکه بغداددن سوریه یه کتمکه اولان کروانلرک ده ازمان قدیمدنبری تدمردن جن یولی ترجیح ایتملینه ده سبب بو ایدی. حصوله کلن مناسبات تجاریه بعد المیلاد دها برنجی عصرده بیله شهرک اکتساب ثروت ایتسنه باعث اولمش ایدی. اک پارلاق دوری بعد المیلاد اوچنجی عصره وقرال (زنوبیه) نك زمانه مصادفدرکه شیمدی یه قدر محفوظ قالان مبانی. مزینه سنک قسم اعظمی ایشته بو زماندن قالده در. مبانی مذکوره قدیماً بیکلرجه ستونی حاوی ایکن بوکون بونلردن تقریباً یالکر دوت یوز عددی قالمشدر. (زنوبیه) مصره و آسیای صغرایه قدر توسیع سطوت و حکومت ایتش اولد. یغندن نهایت رومالیرله چارشمش، و بعد المیلاد ۲۷۳ سنه سنده ایمراطور (ئوره لیانوس) شهری فتح ایدرک (زنوبیه) نی رومایه کوتورمش اولدینی ایچون ایمراطورله برابر شهره کال طنطنه ایله داخل اولمشدر. بونی متعاقب تدمرده ظهور ایدن بر عصیان اوزرینه شهر تکرار فتح ایدیلرک اهلینسک قسم اعظمی قتل، برچوق بنالر هدم اولندی و بو صورته تدمرک عظمتی ختامه ایردی. تدمر حقتده اک مهم اثر (وود) ایله (داوکینس) طرفدن ۱۷۵۹ ده نشر ایدلش و فرانسزجه یه ترجمه ایدیلرک Les ruines de Palmyre dite Tedmur عنوانی آلتده پارسده ۱۸۱۲ سنه سنده طبع اولمشدر. اوزمان موجود اولان خرابه لرک عددی بوکونکندن ده ازیاده اولدینی ایچون اشبو کتابک اهمیتی پک زیاده در.

Tafel 55. **Palmyra** (Tadmur, Tadmur). Aufnahmen der Expedition Puchstein.

Oben: Überblick über einen Teil der Stadt mit Hallenstraßen, im Hintergrund links der Sonnentempel, rechts die Reste des sogenannten Gymnasion.

Unten: Trümmerfeld einer Hallenstraße, das die Wirkung eines Erdbebens veranschaulicht, durch welches die Säulen, alle in gleicher Richtung, niedergeworfen wurden. Im Hintergrund (Mitte) erkennt man die Grabtürme der Nekropolis.

Palmyra liegt 260 Kilometer nordöstlich von Damaskus in der Wüste. Seine Bedeutung verdankt es einer reichen Quelle, um derentwillen die Karawanen von Bagdad, die nach Syrien zogen, schon im Altertum den Weg über Palmyra wählten. Der dadurch entwickelte Zwischenhandel machte schon im 1. Jahrhundert n. Chr. die Stadt reich. Ihre höchste Blüte erlangte sie unter der berühmten Königin Zenobia im 3. Jahrhundert n. Chr., und aus dieser Zeit stammen auch die meisten der noch erhaltenen Prachtbauten, von deren Säulen noch etwa 400 aufrecht stehen, während es in alter Zeit wohl mehrere Tausend gab. Durch die Ausdehnung ihrer Macht bis Ägypten und Kleinasien geriet Zenobia mit den Römern in Konflikt, Kaiser Aurelianus eroberte 273 n. Chr. die Stadt, Zenobia wurde nach Rom gebracht und im Triumphzug des Kaisers aufgeführt. Bald darauf wurde Palmyra wegen eines Aufstandes von neuem erobert, die Bevölkerung größtenteils niedergemacht, viele Bauten wurden zerstört, und damit endete Palmyras Größe. — Das bedeutendste Werk über Palmyra stammt von Wood und Dawkins; es ist schon 1759 erschienen und wurde in französischer Übersetzung (Les ruines de Palmyre dite Tadmur) 1812 in Paris veröffentlicht. Das Buch hat auch deshalb besonderen Wert, weil damals noch viel mehr als heute von den Ruinen vorhanden war.

